

Det er aabenbart, at de to Regeringspartier ville skyde Skylden fra sig — naar jeg siger to, tænker jeg paa Socialdemokratiet. Det vilde være en Skam at berøve Regeringen det glade Smil, som jeg saa hos den højtærede Konseilspræsident før, da det ærede Medlem fra Roskilde (Henrik Nielsen) tilsagde ham Socialdemokratiets loyale og fuldtro Støtte. Det vilde i alt Fald være en Skam at berøve dem det, inden Hvedebrødsdagene ere forbi, men derefter antager jeg, det ogsaa er forbi med Støtten. Det har aabenbart været de ærede Partiers Hensigt her at skyde Skylden over paa den afgaaede Venstreregering; de have godt vidst, at her er Venstres Achilleshæl, de have villet holde Saaret aabent, for mulig derved at drive politisk Agitation, faa skudt Skylden fra sig og over paa de andre. Det vil imidlertid ikke lykkes, mine Herrer! Thi det er klart nok for Befolkningen, at ingen har bidraget mere end netop Socialdemokratiet og det radikale Parti til at forøge vore Udgifter. De have ved alle mulige og umulige Lejligheder blokket Statskassen efter bedste Evne, saa det skulde være umuligt at tænke sig, at de nu skulde være fri for at bære Ansvaret og kunde skyde det over paa de andre alene. Jeg tror ikke, vi behøve at paakalde mange Vidner paa det. Vi, der have været til Stede her, have hørt, hvorledes de ved alle Lejligheder have budt over og forlangt mere. Saadan er det gaaet, hver Gang der har været Tale om Udgifter for Statskassen. Det vilde derfor være ganske urimeligt at tænke sig, at disse Partier nu skulde kunne skyde Skylden fra sig over paa de tidligere Regeringspartier. Det er for saa vidt godt, det kommer frem. Det kunde være muligt, hvis denne Sag havde været holdt nede, indtil vi naaede en kort og heftig Valgkampagne, at det da kunde være lykkedes de Herrer i enkelte Tilfælde at faa enkelte ubefæstede Sjæle til at tro, at det var saadan, at de stod fri for det hele, og at det var de andre, som havde hele Skylden.

Jeg ønsker saa at gøre nogle Bemærkninger angaaende Udtalelser, som ere faldne fra det radikale Partis Ordfører, det ærede Medlem fra Holbæk (Rode). Det ærede Medlem udtalte forleden Dag, at Hovedansvaret for den nuværende finansielle Misere maatte særlig lægges paa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), hvorimod Hovedansvaret for den politiske Ødelæggelse nærmest maatte henlægges paa det ærede Medlem fra Ringkøbing (J.

C. Christensen). Med Hensyn til det Hovedansvar, som han vil lægge paa det ærede Medlem fra Æbeltoft — det var altsaa Militærlovene, han sigtede til der —, skal jeg sige, at det er en Betragtning, som ikke længere kan gøres gældende. Det er ganske rigtigt, at de Bevillinger paa Finansloven, som ere en Følge af Militærlovene, selvfølgelig i høj Grad præge Stillingen i Aar, men vi vide alle, at der er paalagt en Skat i det Øjemed, og vi vide ogsaa alle, at naar disse militære Love en Gang ere blevne førte helt ud i Livet, vil denne nye Skat indkomme saa rigeligt, at ikke alene de aarlige forøgede Udgifter ville blive dækkede derved, men ogsaa de ekstraordinære Udgifter, som skulde afholdes, idet Indtægten ved denne Skat vil stige Aar efter Aar. Vi have set, hvorledes Indtægterne ved Indkomst- og Formueskatten ere stegne i de 5 Aar, i hvilke den har været praktiseret, og det vil selvfølgelig gaa ligesaa med den nye Indkomst- og Formueskat og maaske i endnu højere Grad, thi det er kun de bedre stillede Samfundslag, som denne Skat er lagt paa. Jeg tror derfor, at den Beskyldning har intet Sted hjemme, men jeg ved nok, at den skal rejses, og at det skal lyde, at det er kun Militærudgifterne, som have bragt vor Statskasse i en saa elendig Stilling, som Tilfældet er. Hvis det kun var disse 31½ Mill. Kr., der skulde udredes straks, vilde det ikke i nogen væsentlig Grad gøre vor finansielle Stilling saa daarlig, som den er. Nej, den finansielle Misere har sin Aarsag andre Steder, mine Herrer!

Spørgsmaalet om den politiske Ødelæggelse skal jeg ikke komme ind paa. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem har ment dermed. Men naar han vil lægge Hovedansvaret paa det ærede Medlem fra Ringkøbing for den Reformpolitik, han har ført, er det en fuldstændig Misforstaaelse. Det er en stor Uret, han gør det ærede Medlem fra Ringkøbing i denne Henseende.

Nu kan den ærede Ordfører og hans Parti tage ud omkring til Vælgerne og begynde at fortælle om den kommunale Valgretsordning, som de drog saa stærkt til Felt imod, da den kom frem, og overfor hvilken de benyttede alle Midler. Nu have vi imidlertid haft Sogneraadvalg, og nu tror jeg nok, de tie stille med den Historie. Og naar vi til Foraaret have haft Valg til Amsraadet, ville de ogsaa nok tie stille desangaaende, for saa ville Vælgerne se, at det i Virkeligheden var en